

15. Καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐχρεωστοῦσαν νὰ φυλάξουν καὶ νὰ πᾶσιν τὸν Παῦλον σιγοῦρον, τὸν ἐπῆγαν ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ παίρνοντες παραγγελίαν ἀπ’ αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον νὰ ἔλθουσι πολλὰ γλήγορα εἰς αὐτόν, ἐβγήκαν.
16. Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέσον ὅπου ὁ Παῦλος τοὺς ἐκδέχεται εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπικραίνεται μέσα τὸ πνεῦμα του, βλέποντας τὴν πόλιν ὅπου ἦτον ὅλη γεμάτη εἰδῶλα.
17. Καὶ ἐσυντύχαιεν εἰς τὴν συναγωγὴν τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐκείνους ὅπου ἦταν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδασκε κάθε ἡμέρα ὅσους ἤθελεν εὔρει.
18. Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἐπικουρεῖους καὶ ἀπὸ τοὺς στωικοὺς φιλοσόφους ἐδιαλέγονταν μετ’ αὐτόν· καὶ κάποιοι ἔλεγον: «Τί τάχα θέλει νὰ εἰπεῖ ἐτοῦτος ὁ σπερμολόγος;» Καὶ ἄλλοι ἔλεγον: «Φαίνεται νὰ εἶναι μηνυτὴς ξένων θεῶν» –διὰ τὸν εὐαγγέλιζε τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.
19. Καὶ πιάνοντές τον, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον καὶ εἶπαν: «[Τάχα] ἠμποροῦμεν νὰ μάθομεν ποία εἶναι ἐτούτη ἡ καινούρια διδασχὴ ὅπου λέγεις ἐσύ;
20. Διατὶ φέρνεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰ αὐτὰ μας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθομεν τί θέλει νὰ εἶναι αὐτά».
21. Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι ὅπου ἑκατοικοῦσαν ἐκεῖ, εἰς ἄλλο τίποτε δὲν ἐσπούδαζαν παρὰ νὰ λέγουν καὶ νὰ ἀκούουν τίποτε καινούριον.
22. Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθη εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἶπεν: «Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ καθολικὰ σὰς βλέπω πὼς εἴστε εἰς κάποιον τρόπον εὐλαβεῖς περισιότερον ἀπ’ ἐκεῖνο ὅπου πρέπει.
23. Διατὶ ἀπερνώντας καὶ βλέποντας τὰ σεβάσματά σας, εὐρήκα καὶ βωμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἀπανωγεγραμμένον «Ἀγνώστῳ Θεῷ». Ἐτοῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον ἐσεῖς μὴ ἠξυρόντες λατρεύετε, ἐτοῦτον ἐγὼ σὰς

καταγγέλλω.

24. Ὁ Θεὸς ὅπου ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ἐκεῖνα ὅπου εἶναι μέσα εἰς αὐτόν, ἐτοῦτος, ἔστοντας νὰ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς ὅπου γίνονται μὲ χέρια.
25. Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, ὡσὰν νὰ χρειάζεται τιποτες, δίδοντας αὐτὸς εἰς ὅλα τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν καὶ τὰ ὅλα.
26. Καὶ ἀπὸ ἓνα αἷμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικοῦσιν ἀπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐχώρισε καιροὺς [διορισμένους] καὶ τὰ ὄροθέσια τῆς κατοικίας των,
27. νὰ ζητοῦσι τὸν Κύριον, ἐὰν εἰς κάποιον τρόπον ψηλαφῶντες θέλουσι τὸν εὔρει· ἀγκαλὰ καὶ δὲν εἶναι μακρὰ ἀπὸ κάθε ἓνα ἀπὸ ἐμᾶς.
28. Διατὶ εἰς αὐτὸν ζοῦμεν καὶ κινούμεθα καὶ εἴμεστε· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικοὺς σας τοὺς ποιητὰς εἶπασι ὅτι «Τοῦ Θεοῦ γένος εἴμεστε».
29. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμεστε γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρεωστοῦμεν νὰ λογιάζομεν πὼς ὁ Θεὸς εἶναι ὅμοιος χρυσάφι ἢ ἀσήμι ἢ πέτρες ἢ τὰ χαράγματα ὅπου εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ ἀνθρώπου.
30. Διατὶ τοὺς χρόνους τῆς ἀγνωσίας ὁ Θεός, ἔστοντας καὶ νὰ τοὺς παραβλέψει, τώρα παραγγέλλει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ πανταχοῦ νὰ μετανοήσουν·
31. διατὶ ἐδιόρισε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, διὰ μέσου ἀνδρὸς τὸν ὅποιον ὄρισε· καὶ τοῦτο τὸ ἐπίστωσε φανερὰ εἰς ὅλους, ἔστοντας νὰ τὸν ἀναστήσει ἐκ νεκρῶν».
32. Καὶ ὡσὰν ἄκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν ἐμασκάρευαν, ἄλλοι εἶπαν: «Θέλομεν σὲ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα».
33. Καὶ τέτοιας λογῆς ὁ Παῦλος ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν μέσσην τους.
34. Καὶ κάποιοι ἄνδρες τὸν ἐκολλήθησαν καὶ ἐπίστευσαν, ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον ἓνας καὶ ὁ Διοῦσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης· καὶ γυναῖκα, τὸ ὄνομά της Δά-

μαρις· και άλλοι μαζί μετ' αὐτούς.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Η Καινή Διαθήκη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις απλήν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διά Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.